

Tribunalul București
Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal

Doamnă Președintă,

Subsemnatul **STAN Valerian** (CNP 1550504400854), cu domiciliul în București [...], formulez

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ A

Domnului Nicușor Dan, Președintele României, în calitate de candidat la alegerile prezidențiale din luna mai 2025, cu adresa de citare la sediul Administrației Prezidențiale, Palatul Cotroceni, Bulevardul Geniului nr. 1-3, Sector 6 – București, e-mail procetatean@presidency.ro ,

Administrației Prezidențiale, cu adresa de citare la sediul Palatul Cotroceni, Bulevardul Geniului nr. 1-3, Sector 6 – București, e-mail procetatean@presidency.ro și a

Autorității Electorale Permanente (AEP), prin Președinte Domnul Zsombor Vajda, cu adresa de citare la sediul AEP, Str. Stavropoleos, Nr. 6, București, Sector 3, e-mail registratura@roaep.ro ,

solicitându-va ca prin hotărârea ce veți pronunța să obligați fiecare din părțile pârâte la:

- 1.-comunicarea informațiilor de interes public solicitate prin cererile din 17.10.2025, respectiv din 02.10.2025
- 2.-plata către subsemnatul a sumei de 8.000 de lei cu titlu de despăgubiri pentru daune morale
- 3.-plata unei penalități de întârziere în cuantum de 200 de lei pe zi de la data hotărârii definitive și până la data punerii ei în executare.

Motive

În fapt:

I-cu privire la Domnul Nicușor Dan, respectiv la Administrația Prezidențială

Prin cererea din 17.10.2025, transmisă prin e-mailul precizat al Administrației Prezidențiale, adresată Domnului Nicușor Dan, **inclusiv în calitate de fost candidat la alegerile prezidențiale din luna mai 2025** (anexa 1), am arătat că din evidențele făcute publice de AEP rezultă că acesta a primit împrumuturi pentru candidatura la alegerile prezidențiale de la peste 300 de persoane, dintre care în jur de 150 “nu și-au exprimat acordul pentru publicarea numelui

și prenumelui”. În legătură cu această situație, în calitate de ziarist, am solicitat Domnului Nicușor Dan:

I.1 Să-mi fie comunicat temeiul legal pe baza căruia “împrumutătorii” săi din campania electorală au fost exceptați de la publicarea numelui și prenumelui.

I.2 Să mi se comunice numele și prenumele împrumutătorilor care “nu și-au exprimat acordul pentru publicarea numelui și prenumelui”.

Prin scrisoarea din 27.10.2025 (anexa 2), Administrația Prezidențială mi-a transmis refuzul de a-mi comunica informațiile solicitate întrucât aceste informații „*nu privesc și nu rezultă din activitățile Administrației Prezidențiale, potrivit art. 2, lit. b) din Legea nr. 544/2001*”. Arăt că Administrația Prezidențială este „*instituție publică, cu personalitate juridică, aflată la dispoziția Președintelui României pentru îndeplinirea atribuțiilor sale*” (Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Prezidențiale, art.2 alin.1). Comunicarea refuzului de furnizare a informațiilor, ulterior expirării termenului de 5 zile stabilit prin art.7 alin.(2) din Legea nr.544/2001, constituie o **nesoluționare în termenul legal a unei cereri**. Mi-a mai precizat Administrația Prezidențială că eventualele nelămuriri în legătură cu procesul electoral, interpretarea legislației electorale, ș.a.m.d. le pot adresa AEP.

Deși termenul de 10 zile stabilit prin art.7 alin.(1) din Legea nr.544/2001 a expirat, Domnul Nicușor Dan nu a dat niciun răspuns cererii mele, fapt care constituie **de asemenea o nesoluționare în termenul legal a unei cereri**.

II-cu privire la AEP

Prin cererea către AEP din 02.10.2025 (anexa 3), am arătat că din evidențele făcute publice de AEP rezultă că Domnul Nicușor Dan a primit împrumuturi pentru candidatura la alegerile prezidențiale de la peste 300 de persoane, dintre care în jur de 150 “nu și-au exprimat acordul pentru publicarea numelui și prenumelui”. În legătură cu această situație, în calitate de ziarist, am solicitat AEP:

II.1 Să mi se comunice temeiul legal pe baza căruia AEP a acceptat ca persoanele la care mă refer să fie exceptate de la publicarea numelui și prenumelui, fapt care contravine în mod esențial standardelor stabilite prin Codul bunelor practici electorale al Comisiei de la Veneția (secțiunea 1: “*Finanțarea partidelor politice, a candidaților și a campaniilor electorale trebuie să fie transparentă*”), precum și principiului transparenței finanțării activității partidelor politice și a campaniilor electorale, instituit prin art 1 alin 2 lit c) din Legea nr 334 din 17 iulie 2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale. De asemenea, Legea federală din Statele Unite privind campaniile electorale din 1971 impune detalii despre asemenea persoane precum nume, adresă, ocupație și angajator pentru contribuții de peste 200 USD. Iar aceasta, prin toate reglementările, pentru a se evita, între mai multe altele, recompensarea ulterioară din bani publici a contributorilor de cei ajunși în funcții publice (printre contributorii cu identitatea ascunsă la campania electorală în discuție există unii chiar și cu peste 150.000 de euro).

II.2 Să mi se comunice numele și prenumele persoanelor despre care se suține că l-ar fi împrumutat pe actualul președinte și care „nu și-au exprimat acordul” să le fie cunoscută identitatea. Am precizat că un eventual refuz al comunicării informațiilor solicitate sub pretextul că aceste informații sunt date cu caracter personal ar constitui o încălcare a prevederilor art. 7 din Legea nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Textul indicat prevede că

“prelucrarea în scopuri jurnalistice a unor asemenea date poate fi efectuată dacă privește date cu caracter personal legate de calitatea de persoană publică a persoanei vizate ori de caracterul public al faptelor în care este implicată” - în speță a fost și este vorba în mod evident de caracterul public al alegerilor prezidențiale. Am mai arătat de asemenea că opțiunea contrară legii acceptată împrumutătorilor de a-și ascunde identitatea constituie un fapt de natură să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil ca persoanele în cauză au urmărit obținerea la schimb din partea primului demnitar în stat a unui beneficiu necuvenit, posibil mult mai important, dar și complet necunoscut opiniei publice.

Prin adresa nr.16994 din 09.10.2025 (anexa 4), AEP mi-a comunicat refuzul furnizării informațiilor motivând astfel: *Capitolul IV “Finanțarea în timpul campaniilor electorale” din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu prevede obligația de a se publica identitatea persoanelor fizice sau a instituțiilor de credit de la care au fost contractate împrumuturi ce vor fi folosite de către candidați drept contribuții pentru campania electorală, prin urmare aceste informații intră sub incidența art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.*

Răspunsul AEP este nelegal și constituie un **refuz nejustificat de soluționare a cererii**. Prevederile mai sus citate ale art.7 din Legea nr.190/2018 constituie în cauză o veritabilă excepție de la aplicabilitatea art.12 alin.(1) lit.d) din Legea nr.544/2001, excepție în legătură cu care reprezentanții pârâtei AEP au ales să nu facă nici cea mai vagă referire. Se impune precizat că, în contradicție cu susținerile reprezentanților AEP (în sensul că Legea nr. 334/2006 nu prevede obligația de a se publica identitatea persoanelor de la care au fost contractate împrumuturi), din redactarea art.11, art.12 alin.(1) și art.13 alin.(1) din actul normativ **numai identitatea donatorilor poate fi confidențială, iar nu și cea a împrumutătorilor**, astfel cum rezultă în modul cel mai explicit din redactarea art.13 alin.(2) lit a) din Lege. Ca anexa 5 depun o pagină din listele depuse de fostul candidat Nicușor Dan evidențind formularea prin care acesta și reprezentanții AEP au sustras de la publicare numele și prenumele împrumutătorilor.

Prin refuzul său nejustificat de soluționare a cererii, **AEP m-a vătămat în dreptul meu constituțional și legal la petiționare. În același mod am fost vătămat și de către Domnul Nicușor Dan**, care nu a dat niciun răspuns cererii mele, **dar și de către Administrația Prezidențială**, care a dat un răspuns cererii mele prin depășirea termenului legal.

Prin necomunicarea informațiilor solicitate, **Domnul Nicușor Dan m-a vătămat și în dreptul constituțional și legal de acces la informațiile de interes public**. Răspunderea pentru sustragerea nelegală de la publicare a identității unora dintre împrumutători revine atât fostului candidat Nicușor Dan, care a decis să consulte aceste persoane în sensul acesta (a se vedea anexa 6), precum și reprezentanților AEP, care aveau obligația să asigure respectarea legii.

Aceeași vătămare mi-a fost cauzată și de către AEP, autoritatea publică specializată în materie, ai căror reprezentanți au acționat cu o **vădită rea-credință** dezinformând prin răspunsul lor cu privire la normele speciale în materie, care le sunt bine cunoscute.

Conduita contrară legii a celor 3 părți pârâte este cu atât mai vătămătoare și condamnată cu cât ea aduce atingere libertății presei, media având rolul de a primi și a comunica informații ori idei cu privire la aspecte de interes general fără amestecul autorităților publice.

Părțile pârâte au dat și dau dovadă de o **desconsiderare fățișă** a principiilor și normelor legale privind transparența finanțărilor politice dar și a **jurisprudenței îndelungate a CEDO care prezervă rolul foarte important al presei în societățile democratice**. În șirul acestei jurisprudențe se situează și Hotărârea din 24 iunie 2014 în Cauza Roșianu împotriva României (Cererea nr. 27329/06), din care citez (pct 61): „*Curtea a afirmat întotdeauna că publicul are dreptul de a primi informații de interes general. Jurisprudența sa în materie a fost elaborată în raport cu libertatea presei, media având rolul de a comunica informații și idei cu privire la aspecte de interes general (Observer și Guardian împotriva Regatului Unit, 26 noiembrie 1991, pct. 59, seria A, nr. 216; Thorgeir Thorgeirson împotriva Islandei, 25 iunie 1992, pct. 63, seria A, nr. 239). În această privință, Curtea trebuie să dovedească o mai mare prudență atunci când măsurile luate de autoritatea națională sunt de natură a descuraja presa, unul dintre „câinii de pază” ai societății, în a participa la discuția problemelor având interes general legitim [Bladet Tromso și Stensaas împotriva Norvegiei (MC), nr. 21980/93, pct. 64 CEDO 1999- III; Jersild împotriva Danemarcei, 23 septembrie 1994, pct. 35, seria A, nr. 298], chiar atunci când este vorba despre măsuri care nu fac altceva decât să complice accesul la informații.*”

Potrivit informațiilor furnizate de Domnul Nicusor Dan, pentru campania electorală prezidențială a primit de 60,9 milioane de lei, reprezentând peste 12 milioane de euro (57,3 milioane lei împrumuturi iar 3,6 milioane lei donații). Lipsa totală de transparență cu privire la persoanele care l-au împrumutat cu aproximativ jumătate din suma de 57,3 milioane de lei (deci cam 28 de milioane de lei) a constituit și constituie un motiv legitim pentru un larg interes în dezbateră care a avut și are loc în societate.

Ziaristii și publicul interesat au fost lipsiți în mod nelegal inclusiv de dreptul de a verifica ei înșiși dacă împrumutătorii anonimizati au respectat legea cu privire la cetățenia, respectiv naționalitatea (în cazul persoanelor juridice) română. Explicația dată public de Domnul Nicușor Dan în sensul că legalitatea cu privire la împrumutătorii anonimizati va fi verificată oricum de către AEP nu poate fi primită întrucât o asemenea verificare nefiind un act accesibil ziaristilor și publicului interesat nu poate fi opozabil acestora. Și nimeni nu poate verifica dacă aceste finanțări nu au fost de fapt finanțări politice externe, interzise de legislația română.

Ziaristii și publicul interesat au fost lipsiți de asemenea în mod nelegal inclusiv de dreptul de a verifica ei înșiși dacă unul și același împrumutător anonimizat nu figurează de mai multe ori în listele cu persoanele care au acordat împrumuturi depășind astfel plafonul maxim admis de lege.

Atât eu, în calitate de ziarist, dar și publicul cititor am fost vătămați în dreptul nostru de a primi și a comunica informații cu privire la aspecte de interes general fără amestecul autorităților publice.

În ce privește proba prejudiciului moral, ICCJ a stabilit că este suficientă proba faptei ilicite, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă. (Decizia nr.153/2016, ICCJ Secția I Civ).

În drept:

Constituția României, art 31

Legea nr 544/2001

Legea nr.554/2004

Ordonanța nr.27/2002

Legea nr. 334/2006

Convenția europeană a drepturilor omului, art.10

Probe: înscrișuri.

Depun prezenta în 4 exemplare.

Reclamant

04.11.2025